

p0wned!

El hacker de la camiseta negra amb el lema «*there's no place like 127.0.0.1*» n'estava ben segur: tenia un greu problema de seguretat. Ho va saber tot d'una quan l'al·lota de la camiseta a franges de colors, vuit per a ser exactes, li va demanar l'empremta digital a la trobada d'intercanvi de signatures que tancà les jornades de programari lliure.

Va veure el color dels seus ulls abans que no pas els vuit colors de la camiseta. Eren tant foscos que gairebé no podia veure la nineta, i la va cercar perquè era un tafaner de mena. Només foren un parell de segons, fins que se n'adonà que ella també el mirava fixament, amb tendresa, i torbat va retirar la mirada. El hàcker de la camiseta negra mai no hauria gosat mirar-li els ulls per a impressionar-la; no hi havia prou confiança i era tímid. Però casualment havia passat, l'impressionat era ell i sabia que aviat s'enfrontaria a un greu problema de seguretat. Va tornar, amb no gaire fortuna, al tema de l'empremta digital:

-- Vols veure el meu DNI per a saber cert que és la meva?
-- No el vull veure.
-- Però quan t'escrigui no podràs saber si som jo o un altre...
-- Ho sabré.
-- Bé, almenys mostra'm el teu DNI.
-- Mai no el porto. Els documents d'identitat només serveixen per a carregar-se la nostra privadesa.
-- Però...
-- Si t'escric estaràs segur que soc jo.

En acomiadar-se l'al·lota de la camiseta amb franges de colors va agafar-li el canell per a llegir l'hora del rellotge digital. Marcava les 10:26 PM.

En arribar a casa, el hacker de la camiseta negra va signar totes les claus del *GnuPG* que havia recollit i tot seguit va descarregar el correu. Entrà un missatge xifrat des del remitent 8colors. El *GnuPG* deia que la signatura era de confiança i el correu just contenia un arxiu empastat, que desà al disc per a comprovar si era una imatge:

```
nil@fenix:~/tmp$ file 8colors.png  
8colors.png: PNG image data, 278 x 348, 8-bit/color RGB, non-interlaced
```

Podia obrir-la amb el programa *display* -tampoc no importava carregar a la memòria un editor pesant com el *Gimp* per a només veure una imatge. Hi va veure deu ulls, ben negres, en dues fileres: quatre a la primera i sis a la segona. Només en podia distingir cinc ninetes. De dalt abaix i de dreta a esquerre, la primera pupil·la visible indicava 2 en binari, i la quarta 8: la primera filera sumava 10. A la filera inferior, la segona nineta significava 2, la quarta 8 i la cinquena 16. $2 + 8 + 16 = 26$. Era ella. Va contestar el missatge:

dijous estaré a la install party de can majoral, vindràs?

El hàcker de la camiseta negra amb el lema «*there's no place like 127.0.0.1*» era curt de paraules. S'explicava molt millor amb codi. Els amics, coneguts i saludats, tots ells no hàckers, li deien que acabaria sol, gras i alienat. Però

sabia cert que no era pas veritat. Ja trobaria algú que sabés apreciar el seu codi. Ell no era pas metrosexual, sinó codisexual. Ho tenia ben clar des de que fa ver una interpretació lliure, aplicada al seu cas, de l'entrada sapiosexual al urbandictionary.com:

«I want an incisive, inquisitive, insightful, irreverent mind. I want someone for whom philosophical discussion is foreplay. I want someone who sometimes makes me go ouch due to their wit and evil sense of humor. I want someone that I can reach out and touch randomly. I want someone I can cuddle with.

I decided all that means that I am sapiosexual»

[Cerco una ment incisiva, inquisitiva, perspicaç i irreverent. Vull qualcú per a qui una discussió filosòfica sigui un joc preliminar. Vull algú que de tant en tant em punxi amb el seu ingeni i sentit de l'humor agosarat. Vull algú que em toqui a l'atzar. Vull algú que pugui abraçar.

He decidit que tot això significa que jo som sapiosexual]

Ja n'havia tingut un parell, d'experiències, i totes havien acabat en un greu problema de seguretat. Tenia por que no li passés el mateix amb l'al·lota de la camiseta a franges de colors, però tot i això li havia fet saber que estaria a la *install party* de Can Majoral. Allò no era pas cap cita formal, però com si ho fos car el codi de les ninetes era un indicatiu de força colossal per a dos sapiosexuals. O codisexuals, tant se val.

El hàcker de la camiseta negra amb el lema «*there's no place like 127.0.0.1*» no podia tenir secrets importants amb qui estimava. Per això, quan a Can Majoral l'al·lota de la camiseta a franges de colors --ni set ni nou sinó exactament vuit-- va tornar-lo a mirar fixament, amb tendresa, ell va dir-li que l'estimava i per a demostrar-ho li confessà la seva contrasenya de *root*. Havia tornat a passar.

Benjamí Villoslada Gil

benjami@bitassa.cat

juliol del 2007